

Dimecres de cendra

La festa del **Dimecres de Cendra** -*"dies cinerum"*- és una de les tradicions més sagrades entre els catòlics, és el dia en que comença la Quaresma en els calendaris litúrgics catòlic i anglicà, és un **temps de preparació interior** a la celebració de la Mort i Resurrecció de Crist. Esdevé 46 dies abans de Pasqua; es considera que la Quaresma té 40 dies de durada (no es compten els diumenges). Per tant, dura 7 setmanes. Aquest dia pot variar anualment segons se celebri la Pasqua que ha de coincidir amb el primer diumenge després de la primera lluna plena de primavera. Per tant, el Dimecres de Cendra pot variar entre el 4 de febrer i el 10 de març.

La denominació prové del segle X, quan fou instituïda la cerimònia de la benedicció i imposició de la cendra com a signe penitencial. Aquest dia **es posa la cendra als fidels** que van a Missa. Segons la tradició, la cendra s'ha d'obtenir a partir de la cremació dels llorens i palmers benedicts el diumenge de Rams de l'any anterior, i ha de ser imposada al cap dels fidels en forma de creu, tot recordant al cristià el seu origen i fi: "Déu va formar l'home amb pols de la terra" (Gn. 2, 7); "fins que tornis a la terra, doncs d'ella vas ser fet" (Gn. 3, 19). En la imposició de la cendra, el sacerdot traça una creu sobre el front dels fidels, mentre repeteix les paraules "**Converteix-te i creu en l'Evangeli**" o "**Recorda que pols ets i en pols t'has de convertir**", per recordar-nos que el nostre lloc definitiu és el Cel, i que només ens emportarem allò que hàgim fet per Déu i pels altres homes.

La cendra, que prové del llatí "*cinis*", és símbol de mort i caducitat de la condició humana, però també d'humilitat, signe penitencial i de conversió, que ha de ser l'aspecte dominant durant tota la Quaresma. L'ús de la cendra per simbolitzar penitència és costum antic: els jueus, per exemple, acostumaven a cobrir-se de cendra quan feien algun sacrifici, igual que els habitants de Nínive. També en els primers segles de l'Església, les persones, que volien rebre el Sagrament de la Reconciliació el Dijous Sant, es posaven cendra al cap i es presentaven davant la comunitat, vestides amb un "hàbit penitencial". Això representava la voluntat de convertir-se.

Tant el Dimecres de Cendra com el Divendres Sant són els **dies de dejuni**. Segons la doctrina religiosa, només es pot fer un únic àpat al dia i tampoc es pot menjar carn, es a dir, es practica també l'**abstinència**. El dejuni és obligatori, sempre conforme a les instruccions de l'Església, pels majors de 18 anys i menors de 60 anys. L'abstinència de menjar carn és des de els 14 anys, i de compliment tots els divendres de Quaresma. Juntament amb el dejuni, és també un **temps de pregària i almoïna**. Aquestes tres disciplines ens fan aprofundir les tres dimensions relacionals de la persona. Així, la pregària aviva i encén la nostra relació amb Déu, l'almoïna ens porta a la trobada amb els germans i amb el proïsme, sobretot amb els més pobres, i el dejuni ens ajuda a unificar el nostre cor en el Senyor.

Pel que fa a la **pregària**, Jesús ens diu: "Tu, quan preguis, entra a la cambra més retirada, tanca-t'hi amb pany i clau i prega al teu Pare, present en els llocs més secrets" (Mt 6,6). És molt important el diàleg personal, íntim i honest amb Déu, però aquest no justifica una pregària individualista. L'eucaristia n'és l'exemple per antonomàsia. Que bo que seria, també, que trobéssim espais de pregària comunitària a la parròquia o a casa nostra, per resar junts, per exemple, les laudes, les vespres o el sant rosari!

Pel que fa a l'**almoïna**, Jesús ens diu: "Tu, quan facis almoïna, mira que la mà esquerra no sàpiga què fa la dreta, perquè el teu gest quedi secret, i el teu Pare, que veu el que és secret, t'ho recompensarà" (Mt 6,3-4). Cal tenir clar també que l'almoïna cristiana no és conseqüència d'una bonhomia, sinó del manament de Jesús que ens mana estimar-nos els uns als altres i, en conseqüència, considerar els altres com la nostra pròpia família, també aquella persona necessitada que no coneixem, a la qual fem una ajuda. Tots formem part els uns dels altres, perquè tots formem l'única humanitat estimada per Déu.

Finalment, pel que fa al **dejuni**, Jesús ens recomana: “Tu, quan dejunis, perfuma't el cap i renta't la cara, perquè els altres no vegin que dejes, sinó tan sols el teu Pare, present en els llocs més secrets” (Mt 6,17-18). Quantes coses supèrflues no ens provoquen una divisió interior i desvien el nostre cor cap a fites realment no desitjades!

Fem, doncs, d'aquest temps de Quaresma, no solament l'ocasió d'una veritable renovació personal, sinó també eclesial, d'encontre i comunió amb els germans.